

สาละอินเดีย

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Shorea robusta* C.F. Gaertn.

วงศ์ : DIPTEROCARPACEAE

ชื่ออื่น : สาละใหญ่ มหาสาละ สาละ

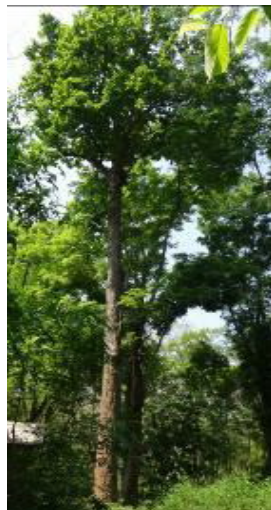
ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นที่ไม่ผลัดใบขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ความสูงประมาณ 10-25 เมตร และสามารถสูงได้ถึง 35 เมตร มีลำต้นตรง เปลือกสีน้ำตาลอมดำ แตกเป็นร่องสะเก็ดทั่วไป เรือนยอดเป็นพุ่มหนาทึบ ใบ ดอกหนา รูปไข่ ปลายใบหยักเป็นติ่งแหลมสั้น ผิวใบเป็นมันเกลี้ยง กิ่งอ่อนเกลี้ยง ปลายกิ่งห้อยลู่ลง ดอก สีเหลืองอ่อน ออกรวมกันเป็นช่อสั้นตามปลายกิ่งและง่ามใบ กลีบดอกและกลีบรองมีอย่างละ 5 กลีบ จะออกในช่วงต้นฤดูร้อน ผล แข็ง มีปีก 5 ปีก

การกระจายพันธุ์ : พบในประเทศเนปาล และพื้นที่ทางเหนือของประเทศไทย มักขึ้นเป็นกลุ่ม ในบริเวณที่ค่อนข้างจะชุ่มชื้น

ถิ่นกำเนิด : มาจากประเทศไทยทางเหนือ ปัจจุบันคือประเทศเนปาล

การขยายพันธุ์ : เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง

ประโยชน์ : สาละอินเดียเป็นไม้เนื้อแข็งที่มีประโยชน์มาก มักนำมาใช้สร้างบ้านเรือน ต่อเรือ ทำเกวียน ทำไม้หมอนรถไฟ ทำสะพาน รวมถึงเฟอร์นิเจอร์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น เมล็ด ใช้เป็นอาหารสัตว์และน้ำมันที่ได้จากเมล็ดนำมาทำเนย ใช้เป็นน้ำมันตะเกียง รวมทั้งใช้ทำสบู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีสรรพคุณด้านพืชสมุนไพร ขาง ใช้เป็นยาสมานแผล ห้ามเลือด แก้โรคผิวหนัง ตุ่มพุพอง โรคซิฟิลิส โกโนเรีย วัณโรค ท้องร่วง บิด หนูฉกเสบ ผล ใช้แก้โรคท้องเสีย ท้องร่วง เป็นต้น

เปลือก

ใบ

ดอก

ผล